

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Takk til Tove for utfordringen – vi har delt dikt før.

Dikt har vært en del av hverdagen min helt siden jeg begynte å lese. De gode diktene gir trøst, ro, utfordring og klarhet. Om jeg er trett av mange ord i løpet av en lang legedag, er det alltid et lite dikt som finner meg, ser skjevt på meg og letter litt på alt det tunge. En samling Haikudikt ved sengen kan gi meg tre linjer som åpner en hel verden før det blir natt.

Dikt er gode å dele i de små øyeblikkene og i de vanskelige stundene. Jeg deler av og til et dikt med pasienter som

snakker det samme språket som meg. Det kommer alltid noe godt ut av det.

Det er vanskelig å velge, men jeg går tilbake til en av mine første kjærligheter: William Carlos Williams. Han var en landsens doktor født i 1883 som bodde og arbeidet i samme by i hele sitt liv. Rutherford i New Jersey. Han hadde et usentimentalt og varmt blikk for det som skjedde rundt ham og lot seg inspirere av det han opplevde som lege. Papiret stod klart i skrivemaskinen for å notere ned det han så.

Her er et slikt øyeblikk :

Til en stakkars gammel kone

som står og gumler på
en plomme på gaten og har
hele posen full

De smaker så godt
De smaker så
godt. De smaker
så godt

Se bare på den måten
hun gir seg hen
til den ene hun holder
halvpist i hånden

og den trøst hun føler
En lindring av modne
plommer ligger i luften
De smaker så godt

Oversatt av Jan Erik Vold

Jeg sender stafetten videre til Kristin Prestegaard i Skien,
god kollega og venninne med sans for poesi.

Bente Aschim